

344
24

ВЕЛИКОДНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ

ПОСЛАННЯ

З ЛАСКИ БОЖОЇ

Смирений П О Л І К А Р П

Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви, Голова Собору Єпископів і священного Синоду її - до Пресвященних Архипастирів, Всечесного Духовенства, Преподобного Чернецтва і всіх боголюбних вірних.

Х Р И С Т О С   В О С К Р Е С І

З безмірною подякою Господеві, що Він, Милосерний, дарував мені і цього року звернутися до Вас, Любі мої Діти, в це свято над святами - в свято Пасхи Христової з привітанням старохристиянським: Христос Воскрес!

Від того часу, як Господь по Воскресенні своєму і перед Вознесенням з грізної землі на небо заповів Апостолам "бути свідками Його Воскресення... аж до краю землі" /Діян., I, 8; 2, 32/, пройшли і проходять сторіччя; за цей час вняло і встало багато держав і народів, виникли і зникли різні науки людської мудрости; стогоном і стражданням наповнювалась і наповнюється земля. але оця велична вістка самовидців, оця велична віра і правда, уміщена в словах "Христос Воскрес!", гордує над усім впродовж сторіч; стоїть тверда і непохитна, як і ця правда, що на ній Господь оснував Церков Свою /Ефес. 2, 20-22/. І в горю людському, у великих скорботах, стражданнях і поодиноких людей, і цілих народів, іноді в обставинах ніби безвихідних, - якою втішаючою, якою відроджуючою, якою спасенною була й є для християн ця вістка перемоги правди: "Христос Воскрес!"

Ось і ми тепер, розсіяні по різних країнах землі, знову на чужині зустрічаємо Великдень. Зустрічаємо, багато з нас навіть не посеред тієї весняної пори, в якій із раннього дитинства звикли на Рідній Землі зустрічати і святкувати Великдень. А чи є серце не зворушиться, не заб'ється, може й слезами заллється, почувши цей величний спів, яким починається Світла Великодня Утрень: "Воскресення Твоє, Христе Спасе, Ангели співають на небесах..."

Я глибоко переконаний, любі мої Діти, що, де б кого з Вас сподобив Господь славити Його Воскресення, Ви в цей День зіллетеся душами своїми в одно, як брати й сестри, діти одного Українського Народу, і скажете: "Христос Воскрес!"

Перенесетеся Ви думками своїми і чулим серцем своїм при співі Великоднього Богослуження на Рідну Землю - на Рідну Україну, до залишених близьких, до недолі їх. Там, на нашій любій Батьківщині, стогне у важкому ярмі наш рідний Народ. Там наші брати й сестри караються в тюрмах і на засланнях. Там борці за Правду Господню, за волю нашого народу, хоч і скривавлені, вистоять вірно на своїх постах. - Моліться за них. Моліться і просіть Господа, щоб допоміг нашому народові визволитись і завести на своїй землі життя, згідне з наукою Христа.

Там, на нашій Україні, хоч і є тепер духовенство і відкриті церкви, і правляться Служби Божі, то все це чуже для побожного Українського Народу. А духовенство в більшості виконує волю безбожної чужої влади, яка наставила його. У Києві, в нашій столиці, в місті, яке було месією християнства на Сході Європи, у Володимирському Соборі засіли безбожні люди. Московський патріарх в Україні у Володимирському Соборі в Києві, призивавчи присутніх до молитви, сказав таке:

"Святий обов'язок усіх нас принести подяку Господу Богу за всі Його великі і багаті милости Україні за час тридцятирічного існування в ній советської влади, що ми зараз і зробимо відправою

245
25

вдячного полюбна" /"Журнал Московської Патріархії" ч.3, 1948 р./.

Чи може бути більше глузу над святим храмом, над релігійним сумлінням вірних?! І чи не сказав би Господь на це такими словами: "Дім Мій є домом молитви, а ви зробили його вертепом розбійників" /Лук., 19, 46/.

Ми віримо однак у Правду Господню. Прийде час і світло Воскресення засяє і над нашою розп'ятою Україною, коли і в храмах її не облудне богослуження буде, а щире святе.

Нехай Господь сподобить і нас усіх діждатися світлого воскресення нашого народу, нашої Батьківщини. З цими почуттями і надіями, в єдності духа і любови, святкуймо цьогорічні дні Воскресення Христового!

Воскресення день і просвятімся святом та один одного обнімемо; промовмо голосно: "Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував". Амінь.

Митрополит Полікарп

Дано в таборі ім. Богдана Хмельницького в м. Гайденау в Німеччині, року Божого 1949, на день 24, місяця березня.

" " "

Читачу! Це "Послання" Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Полікарпа принесли в Україну, wraz з іншою українською підпільною поштою, українські повстанці. Якщо носиш у своєму серці Бога й Україну, то прочитай це "Послання" і підкинь другому. Якщо письмо принищиться, то грамотно в виразно переписи і передай далі. Переписи навіть кілька примірників і передай в народ.
